

Referatet er omdelt i 2. samling på alm. del – bilag 187.

9. Møder

9.1 Møde med Folketingets Ombudsmand

Tilsynet holdt den 13. marts 2002 møde med Folketingets Ombudsmand. Baggrunden var, at der efter folketingsvalget i november 2001 var sammensat et helt nyt tilsyn. Tilsynet fandt det derfor særlig relevant at holde et møde med Folketingets Ombudsmand, set i lyset af grænsefladerne mellem tilsynets arbejde og Folketingets Ombudsmands inspektionsvirksomhed. Folketingets Ombudsmands inspektionsvirksomhed i almindelighed og i relation til psykiatriske afdelinger og kompetenceafgrænsning af samarbejdet mellem tilsynet og Folketingets Ombudsmand blev derfor først og fremmest drøftet. Derudover drøftedes begrebet skærmning, Folketingets Ombudsmands inspektionsrapport fra Psykiatrisk Afdeling på Holstebro Centralsygehus og den retlige regulering på psykiatriområdet.

Referatet er omdelt i 2. samling på alm. del – bilag 116.

9.2 Møde med Dansk Psykiatrisk Selskab

Tilsynet holdt den 13. juni 2002 møde med Dansk Psykiatrisk Selskab. Følgende emner blev bl.a. drøftet: Organisering af psykiatrien i amterne/H:S, manglen på psykiatere, sammenhængende psykiatritilbud, de »usynlige« grupper i psykiatrien, brugen af tvang i psykiatrien og elektrochokbehandling (ECT).

Vedrørende spørgsmålet om organisering af psykiatrien i amterne/H:S bemærkede selskabet bl.a., at det finder det problematisk, at psykiatrien i forvaltningerne i flere amter er flyttet væk fra sundhedsforvaltningen til enten socialforvaltningen eller en selvstændig psykiatريفorvaltning. Selskabet mente, det var meget vigtigt at fastholde psykiatriens tilknytning til de andre sundhedsfaglige specialer. Flytningen væk fra sundhedsforvaltningen havde, efter selskabets opfattelse, gjort det vanskeligere at rekruttere læger til psykiatrien i forvaltningen. Selskabet gjorde endvidere opmærksom på, at disse ændringer kunne influere på udviklingen inden for området, herunder på kvalitetsstandarderne.

Vedrørende spørgsmålet om de »usynlige« grupper i psykiatrien påpegede selskabet bl.a., at

der var behov for at styrke indsatsen over for dobbeltdiagnosepatienter, i gerontopsykiatrien og over for udviklingshæmmede med psykiske lidelser, herunder via forskning i behandlingsmetoder og holdningsbearbejdelse hos personalet. Selskabet oplyste endvidere, at det var et særligt problem med indsatsen over for udviklingshæmmede, hvor der i dag er meget få specialister på området.

Vedrørende spørgsmålet om brugen af tvang i psykiatrien understregede selskabet bl.a., at tvang er nødvendigt, men at behandlerne nødigt ville bruge det. Derfor var det, efter selskabets opfattelse, også vigtigt fortsat at arbejde med at mindske brugen af tvang, når en patient er blevet indlagt på en psykiatrisk afdeling. Selskabet mente, at initiativer som at etablere enestuer og efteruddannelse af personalet, herunder holdningsbearbejdelse, var vejen frem. Selskabet påpegede endvidere, at det var et problem, at meget erfarent personale i dag arbejdede i distriktspsykiatrien, og at der især på de lukkede afsnit var meget nyuddannet personale. Det var derfor vigtigt at arbejde med at kvalitetssikre arbejdet på de lukkede afsnit, herunder f.eks. uddanne personalet i miljøterapi. Det var i den forbindelse også et problem, at der var mange lukkede afsnit med overbelægning.

Derimod undrede det ikke selskabet, at antallet af tvangsendlæggelser ikke falder, tværtimod mente selskabet, at man ville se flere tvangsendlæggelser, hvilket efter selskabets opfattelse hang tæt sammen med, at man i psykiatrien har ændret fokus fra sengepsykiatrien til f.eks. udbygningen af den ambulante behandling samt den fortsatte fokus på patientrettigheder.

Vedrørende spørgsmålet om elektrochokbehandling (ECT) mente selskabet bl.a., at der var en manglende forståelse for brugen af behandlingsmetoden. Samtidig understregede selskabet, at det var vigtigt, at der hele tiden blev arbejdet med at skærpe kravene til brugen af behandlingen. Efter selskabets opfattelse kunne det overvejes i arbejdet med fortsat at sikre kvaliteten i behandlingen, at sørge for en ensartet uddannelse i brugen ved f.eks. at centralisere uddannelsen af personalet to steder i Danmark.

Referatet er omdelt i 2. samling på alm. del – bilag 267.